

dna, som viser at han har været på gerningsstedet, og derefter kommer han med den sædvanlige søforklaring: hun ville selv; det var fornøjelse det hele. Af den grund bliver sagen henlagt, fordi politiet ikke mener, at man i retten vil kunne bevise, at det var voldtægt, og så sletter man det hele. Men så gentager det sig anden, tredje og fjerde gang, og det hele bliver slettet hver gang.

Og hvad så? Skal det slet ikke tælle, at han har været på samme gerningssted og i øvrigt formentlig også har givet den samme søforklaring? Må man heller ikke tage de gamle rapporter frem og læse hans forklaring op i retten fjerde gang? Må man ikke det? Hvad er hr. Skaarups opfattelse? Hvordan skal retssystemet fungere i sådanne situationer? Lad os lige høre lidt om det.

Anden næstformand (Henning Grove):

Normalt ville jeg ikke igen give ordet til hr. Peter Skaarup, men på grund af disse spørgsmål gør jeg det.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er meget venligt af formanden, og hvis han så lige ville give mig lidt ekstra taletid, ville det jo også være dejligt. Men nu får vi se.

Jeg er stadig meget glad for ministerens store interesse for, om Dansk Folkeparti vil støtte dette forslag. Ministeren siger ligefrem, at befolkningen venter på et svar, og det synes jeg er flot. Men jeg kan sige til ministeren, at Dansk Folkeparti stiller sig aldrig på forbrydernes side. Vi stiller os faktisk på den lovlydige del af befolkningens side.

Men når vi så en enkelt gang i en enkelt debat her i Folketinget siger, at en række eksperter advarer om, at et sådant register kan misbruges, og at et sådant register kan være et problem i forhold til menneskerettighederne og retssikkerheden, og Europarådet har vedtaget, at det er en dårlig idé – ja, så falder der brænde ned, og det forstår jeg ikke. Jeg forstår ikke, at Danmark ikke kan oprette et register, som vi ønsker, og se, hvordan det virker. Så kan det være, at politiet senere kommer og siger, at man godt vil have det udvidet, og så kunne det da godt være, at mit parti også ville være med til det.

Vi synes ikke, der er nogen grund til at registrere sigtede i det register, men vi synes, det er rigtigt at oprette registret og bruge det, også i

de forbindelser, som fru Birthe Rønn Hornbech nævnte. Selvfølgelig skal registret bruges til at afsløre f.eks. voldtægtsforbrydere, og selvfølgelig skal registret bruges, når en lille pige ude på vestegnen bliver voldtaget og myrdet. Her skal registret selvfølgelig bruges til at få fat i gerningsmanden, og der skal selvfølgelig tages dna-prøver i det område, som politiet jo også gør, for at få fat i gerningsmanden.

Det er slet ikke det, diskussionen handler om. Det, diskussionen handler om, er, at eksperter og en række andre lande siger, at her er der en misbrugsmulighed. Skulle vi så ikke stille os på tvivlernes side og sige: Lad os prøve at få det gennemført for de dømte, og lad os så efterfølgende se, om det også skal bruges i andre tilfælde? Jeg synes, vi skal lade afgørelsen komme tvivlen til gode og ikke gennemføre regeringens forslag, og det kan vel ikke være så hårdt for regeringen at vente nogle få år med også at få den sidste mulighed med.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Hr. Skaarup behøver ikke at vente på at få politiets svar på det spørgsmål, for det er afgivet. Hvis hr. Skaarup bare ulejliger sig med at læse den rapport, der danner grundlag for lovforslaget, kan hr. Skaarup læse dansk politis, anklagemyndighedens, alles ønske om, hvordan registret skal indrettes, og det er det ønske, jeg har fremsat som et lovforslag.

Hr. Skaarup skubber nu nogle såkaldte eksperter foran sig. Det er første gang, jeg hører Dansk Folkeparti gøre det for at støtte et standpunkt, som hr. Skaarup efter min mening tror er folkeligt, men jeg tror, det ligesom er gledet hr. Skaarup lidt af hænde denne gang. Han har set, at nogle læserbrevsskribenter og nogle lederskribenter i nogle blade taler om retssikkerheden.

Jeg vil medgive hr. Skaarup, at der er et retssikkerhedsspørgsmål, men det har jeg også sagt fra første færd. Jeg har ikke sagt, at der er en misbrugsmulighed, og det er der heller ikke nogen, der har talt om, heller ikke de såkaldte eksperter. Men der er et retssikkerhedsmæssigt spørgsmål, og det er jeg stærkt optaget af som justitsminister, og det er dét, jeg har prøvet at få hr. Skaarup til at forholde sig til.

Når vi nu ser fru Justitia holde sin vægt op, hvor lægger hr. Skaarup så sit lod? Det hele er jo meget enkelt, for vi er enige om, at det er et spørgsmål om retssikkerhed, men hvor lægger hr. Skaarup loddet? Hr. Skaarup siger, at der